

Vi fik vores kennelnavn i 2007, og vores første kuld blev født 5. jan. 2008. Vi avler hyrdehunde, af *racerne border collie, shetland sheepdog* og *har lavet et enkelt kuld af pyranærisk hyrdehund.*

Vores hunde er af arbejdslinier, og vi dyrker primært agility med dem, med det går der også meget tid med. Så vores tæver vil ikke ligge i en kasse og blive brugt som fødemaskiner, og vi vil derfor ikke kunne levere så mange kuld. Men de kuld vi får, kan vi stå inde for 100% og giver dem alt vores tid.

Kennelen ejes af Helle og Natasha Gjerulff Jensen, mor og datter :) Men der hjælpes flittigt til af vores mænd, Finn og Dennis, læs mere om os alle sammen her.

[Kontakt os](#) gerne hvis i er interesseret i at vide mere.

Helle har altid haft lyst til at prøve at have hvalpe, men da tæverne ikke har været til det, blev drømmen skudt lidt hen. Vi ønskede ikke at lave blandings hunde, og vores 1. hund med papire, var ikke værd at avle på, det var den næste heller ikke, og nr. 3 heller ej.

Vi ønskede at avle på [Doobi](#), vi synes hun var en fantastisk hund, vi ønskede selv brændende en efter hende, og flere andre ville også gerne have, stambog eller ej. Men der ville vi ikke gå på kompromis, stambog skulle der være på. Så vi fik hende HD- og AD-fotograferet, og det var helt perfekt og det bedste man kunne have. Desværre gik udstillingen ikke helt så godt, hun er slet ikke racetypisk, for stor i alle propotioner, og udstillingsdommeren synes også hendes temperament var dårligt, da hun trak sig da hun skulle måles.

Hendes kritik:

3 år gammel, der er over størrelse, over maks. mål, nydeligt velskåret hoved, af god længde, veludfyldt næseparti, velskåret skalle, kunne ønske ørerne lidt højere ansat, god overlinie, god hals, godt frontparti, forbenene vel ind under kroppen, velvinklet bagpart, kunne have lidt mere pels, lidt trang i sine bagbensbevægelser, bevæger sig frit, og ubesværet set fra siden, kommer udemærket i mod, kunne ønske lidt mere stabilt temperament.

Den dag i dag viser det sig at skæbnen har hjulpet os. Da [Doobi](#) var 6-7 år begyndte hun at få allergiske reaktioner, og da hun blev 8 år var det aller værst. Hun bed huden af sine poter, og var i lange perioder 3-benet. Den gang var vi meget uvidende, men takker for den hjælp vi fik den gang fra højere magter, som gjorde vi ikke bragte flere hunde til verden der skal lide under det samme som Doobi stadig gør. Vi ønsker ikke at avle syge hunde, men er nu gået meget seriøst ind i kennel-arbejdet, og ønsker at avle for at

lave sunde arbejdshunde efter racebeskrivelserne.

Vi gjorde os dengang den erfaring, at selvom vi føler hunden er fantastisk at arbejde med, og ikke ønsker lave om på en eneste ting ved hende, betyder det ikke at hun er den perfekte avlshund. Og det lever vi efter nu.

Selvom der nok altid vil være noget i mig, som ønskede en lille hvalp efter min fantastiske pige, så ved jeg godt at det er det bedste det ikke skete.

Men da Helle købte [Ally](#), og sundheden viste sig at være i top, var vi lykkelige over at vores, nu fælles drøm, måske kunne gå i opfyldelse. Og det gjorde den, januar [2008](#) fødte Ally 7 smukke og bedårende hvalpe. I [2009](#)

fødte Ally endnu et smukt kuld på 7. Ally er en fantastisk mor, og nogle vil nok synes for sød, da hvalpene får lov til at drikke mælk helt ind til den dag hvor de flytter hjemme fra. Hun ligner en som nyder de kommer og hygger med hende :)

Hvalpene betyder meget for os, og vi gør meget ud af at de bliver socialiseret rigtigt i de 8 uger vi har dem. Læs mere om dette under hvalpe. Men derfor betyder det også meget for os at deres videre liv bliver rigt på alle punkter. De får et dejligt hjem, en familie der elsker dem, bliver aktiveret og selvfølgelig trænet med.

Vi avler IKKE sofahund, og dette kan ikke understreges nok. Vores hunde er af arbejdslinier, og vi gør hvad vi kan for at finde hanhund, som matcher vores tæver, for at få hvalpe der også vil arbejde. Dog vil vi ikke gå på kompromis med stressen, vores hunde skal kunne arbejde under stress, men en stress vi kalder positiv. Vi ønsker ikke vores hunde, eller hvalpe, skal leve under stress eller tabe hovedet, men derimod have hunde som hviler i sig selv, og slapper af når der ikke kræves noget af dem, men samtidig er på og kan og vil arbejde når det kræves af hundene.

Vi går meget op i at holde værdierne for racerne, derfor er det vigtigt for os at vores border collier har hyrde linier bag sig. (Det er svært at finde sheltier med hyrdelinier, men vi har været heldige at kunne vække instinkter hos både Primadonna og Cider). Når tiden er til det, for eksempel uden for agility konkurrence sæsonen, hyrde vi med alle hundene, både border collier og sheltier. Det er begge hyrde racer, og vi tror på det kan give hundene meget at få lov til at bruge sig som de blev skabt til, og vække deres instinkter. Lave det de ved de kan, og ikke noget de får besked på. Vi kan mærke på vores hunde at selvtilliden stiger, og de bliver tilfredstillet på en anden måde end på en agility bane. Det er fantastisk at følge deres udvikling.

Vi kræver slet ikke at hvalpekøbere styrer med deres hund, men hvalpene vil blive introduceret for vores egne løbeænder (læs under vores andre dyr) inden de flytter hjemmefra, og hvis hvalpen viser anlæg for det, synes vi det kunne være sjovt at se hvad dette kunne blive til. :) Vi har tænkt på i

fremtiden, at hvalpetræffene evt. kunne arrangeres således at vi får en instruktør samt får til rådighed. Men alt dette er frivilligt, vi har gjort lidt af forarbejdet for at købe hyrdehund, ved at forsøge at holde instinkterne i live. Hvilken slags træning hvalpekøberen vælger at lave med hunden er selvfølgelig af eget valg. Vi kræver dog at de bliver aktiveret, om det er sheltie eller border collie, begge racer fra vores kennel bliver kun placeret i aktive hjem.

Vi bor på en nedlagt landejendom i Vantore ved Nysted på Lolland.

Og lige så idyllisk som billedet ser ud, lige så idyllisk er vores omgivelser. Vi er heldige at have vores egen agility-bane i baghaven, og ser frem til at få helt nye forhindringer i 2011. Vi bor ude på landet, men med 2 km til en strand, 4 til en anden, og 2 km til skoven. Vi føler os meget heldige, selvom vi skal købe 4 km i bil til nærmeste busstoppested. Men det lærer man at leve med :)